

Fetiš bit

Iza sastava Fetiš bit (Fetish Beat), koji se u Srbiji početkom septembra oglasio albumom prvencem "Sintetika", skriva se zapravo Branislav Anđelković, po osnovnom zanimanju arheolog, koji se između ostalog "zanimao za okultne veštine, izučavao zen...iskopavao lokalitete na Bliskom istoku, otkrio u Beogradu primerak Egipatske knjige mrtvih...lutao brdima oko mističnog Stounhendža".

Ima naizgled nešto prilično "Štulićevsko" u pojavi i postupku Branislava Anđelkovića. Istina, za razliku od fakultetski posrnulog Džonija, Anđelković je daleko dalje dogurao sa svojim studijima, postavši docent na Odeljenju za arheologiju Filozofskog fakulteta u Beogradu.

"Bavim se arheologijom Bliskog Istoka, neki to podvode i pod egiptologiju", kaže Anđelković. Sa druge strane, Štulić je pod stare dane bar "prostudirao" i preveo Homerovu "Ilijadu".

Dalje, kao po ugledu na čuvenog vođu Azre, Anđelković je godinama skupljao u sebi hrpetine pjesama, a onda je naposljetku eksplodirao i bez suzdržavanja počeo ih rafalnom paljbom dijeliti sa okolinom. Naime, "Sintetika" je jednočasovna zbirka čak 21 žanrovski raznolike pop/rok pjesme. Od nepreglednog obilja ponuđenog materijala na "Sintetici", zvukom i pristupom ubijedljivo odskače džipsi poskočica "Mrtav i beo", posveta reditelju kulturnog filma "Kad budem mrtav i beo" Živojinu Pavloviću (1933-1998). U nekim pjesmama čini mi se ima mističnosti koja priziva Blu oyster kalt (Blue Oyster Cult), a meni zanimljiva ugođajna pop laganica "Kao nekada", zvuči pomalo "strenglersoidno". CD je kao svoj prvenac izdala novostvorena kuća Hanter mjuzik (Hunter Music) iz Beograda.

- Otkud ti kao arheolog u priči sa Fetiš bitom?

Anđelković: Uvek postoji neko paralelno interesovanje. Ja sam bio u muzici pre nego što sam počeo da se bavim arheologijom i onda sam je malo ostavio po strani. Međutim, evo došlo je vreme da sve to što je radilo iznutra, ta neka umetnička podsvest, što izgleda opet ima neke veze sa arheologijom, samo sa arheologijom emotivnih slojeva, sad izađe napolje. Krenuli smo 2007. da radimo ovu muziku, tako da je pred nama sada ploča "Sintetika" Fetiš bita.

- Ime sastava Fetiš bit je ukrašeno egipatskim krstom. Pokušaj povezivanja sa tvojim osnovnim poslom arheologijom?

Anđelković: To je jedan mali citat, mala fusnota, ank simbol života, koji je izradio moj dizajner, jedan pariski grafički studio After mun (Moon). Budući da su znali šta radim ovako, učinilo im se zgodno da dizajnerski uklope ank i sve je ispalo vrlo zgodno. Dosta sam zadovoljan dizajnom. Ne mislim da se osnovna moja profesija meša sa mojom muzikom bitno. Mislim da su to dve

prilično odvojene stvari. Jedna ima veze sa suvom naukom, a muzika je ipak emocija. Ali se negde možda u nekoj tački dodiruju...

- Kakva je reakcija tvoje okoline, prijatelja, porodice, ljudi sa posla na album?

Anđelković: Ljudi koji me poznaju, znaju da godinama sviram i nije im bilo iznenađenje, jer su znali da će to kad tad da se pojavi. A ljudi koji me znaju površnije, za njih je svakako bilo iznenađenje. Uvek je krajnje pohvalno kada pored osnovne profesije imate i neku drugu ravan posmatranja. Vlada Veličković je arhitekta, ali to mu ne smeta da je sjajan slikar.

- Na albumu ima čak 21 pjesma, preko sat vremena muzike. Koliko si dugo radio album? Je l' to neki životni projekat, pa su stvari nastajale godinama ili si sve napisao u posljednje tri godine?

Anđelković: Pre bih mogao da kažem da je ovo neka vrsta 'best of-a', budući da su te pesme nastajale dosta dugo, godinama i godinama unazad, i tih pesama ima jedno tri puta više od ovih koje smo snimili. Uradili smo demo i probrali nešto što je bilo najatraktivnije, to je ta 21 pesma. Nastajale su godinama unazad, ali bitna je konceptualna priča ploče. Ona ima taj buntovni početak, pa tu jednu emotivnu atmosferu sredine i na kraju jednu pesmu koja je malo atipična, koja verujem da će zaživeti na beogradskim splavovima u sitne sate...To je omaž Živojinu Pavloviću "Mrtav i beo", gde se vidi jedan smiraj, neminovna kulminacija i kraj svih ti emocija. Mislim da ploča sa te stane ima glavu i rep.

- Kad si pomenuo "Mrtav i beo" na omotu CD-a navodiš da si bio susjed Pavloviću i da se želio napraviti jednu stvar za neki njegov film...

Anđelković: Mi smo stanovali tada u ulici Majke Jevrosime i on je bio par ulaza dalje od mene. Vrlo često sam ga viđao. Poznajući njegov književni i filmski opus, prosto mi se vrtela po glavi ta ideja, da bi možda nekad za njega napravio neku pesmu. On je nažalost u međuvremenu umro. Ova pesma je ostala kao neki omaž za neki zamišljeni njegov film. Mislim da bi se dosta dobro uklopila.

- Je l' ciljano da album bude žanrovski raznolik?

Anđelković: Album naizgled jeste malo žanrovski raznolik, međutim u pitanju je konceptualna ploča. Postoji jedna crvena nit koja različite ravni na neki način spaja, i nije slučajna redosled stvari na albumu. Što one muzički mogu da se stave u dve-tri različite grupacije, to je stvar mog nekog autorskog senzibiliteta. Imao tih prvih pet stvari koje imaju u sebi revoluciju, bunt, nezadovoljstvo ovakvim svetom, a zatim imamo bajkovitu "Snežnu kraljicu" i onda dolazi veći broj stvari koji nose emociju, a na kraju je "Mrtav i beo". Nije bila želja da se stavi što više različitih pesama, prosto su se same poređale. Žanrovski album je neki post njuvejev, kakav bi nastalo da posle lepršavih osamdesetih nije nastalo ono nešto drugo što svi znamo da je

nastalo. Fetiš bit spaja lepršave osamdesete sa apokaliptičnim dvehiljaditim u post njuvejev maniru. Stvari jesu raznovrsne, imamo dva regea, jedan ska, pa "Mrtav i beo", ali ostalo je mešavina roka i popa.

- Šta je koncept "Sintetike"?

Anđelković: "Sintetika" je malo teži zvuk koji na neki način želi da ostavi slušaoca zapitanim o smislu stvari, o vrednostima koje danas postoje, ako se uopšte mogu nazvati vrednostima. Da pokuša sadašnjost da sagleda sa drugačije strane, gde nismo robovi reklama i tuđih ideja kako treba da izgledamo i šta da radimo.

- Na albumu si sarađivao sa bivšim članom Vruma (Vrooom), sada saradnikom Bajage i instruktora gitaristom Markom Nježićem. Koja je bila njegova uloga?

Anđelković: Bio je pre svega sjajan producent. Mislim da je jedan od najboljih ovih prostora u ovom trenutku. Radio je kao snimatelj, pomogao sa basom, pratećim vokalima, delom sa gitarama. Album je sniman dosta dugo, radili smo ga pažljivo. Krenuli smo februara 2007. a završili februara 2009. Pomno do detalja je rađen i produciran i nadam se da se to čuje.

- Šta je zapravo Fetiš bit. Ime iza koga se skrivaš ti ili postoji stvaran bend?

Anđelković: Fetiš bit je stvaran bend gde sam ja frontmen, a tu su i neki drugi muzičari. Sastav tih drugih muzičara će se verovatno menjati. Hteli smo bend gde je jasna ta liderska i autorska pozicija. Trenutno imam neke ljude sa kojima radim, ali Fetiš bit je u svakom slučaju bend.

Aleksandar Arežina

Osnivač i prvi urednik Zabavne redakcija u novinskoj agenciji Beta, Beograd

27. septembar 2010.